

Ligeledes tillader jeg mig at bede den højtærede Trafikminister stille sig velvilligt til et af Borgerne i Skive By i mange Aar næret Ønske om en lettere Adgang til Skive Havn. Byen har ganske vist, den Gang Sallingbanen blev anlagt, forsømt at skaffe sig en Overkørsel ved Nordbanestationen, som ogsaa kaldes Skive Holdeplads, men at Mangelen er af gammel Dato, synes mig ikke at være nogen Grund til, at den ikke snarest burde afhjælpes, især naar man ser, at man ved de smaa Midler, som en Overkørsel vil koste, kan spare mange Hundrede Læs Fragtgoods for en lang Omvej op og ned ad Bakke.

Idet jeg slutter, skal jeg tillade mig at udtale et Ønske om, at Regeringen snarest muligt vil prøve paa at skaffe Balance i vor Statshusholdning og det paa en saadan Maade, at den økonomiske Udvikling ikke hemmes derved.

N. P. Jensen: Inden jeg, som det er min Agt, gaar over til nogle mere almindelige finansielle Betragtninger, har jeg forskellige Enkeltheder — Smaating, kunde man maaske sige —, som jeg ønsker at henlede Opmærksomheden paa. Jeg har nu i en Aarrække været beskæftiget i Administrationen her i Landet, dels i Centraladministrationen, dels i Lokaladministrationen ude i Provinserne, og der er enkelte Ting eller snarere mange Ting, der have tiltrukket sig min Opmærksomhed, og som gøre, at jeg retter den Hensigt til Finansministeriet, som jeg nærmest sorterer under, om det ikke var muligt dér at gennemføre adskillige Besparelser i Administrationen. Naar vi skulle spare, bliver det paa dette Omraade som paa andre ved en Indskrænkning af Arbejdet, hvor det kan lade sig gøre, uden at Administrationen i nogen Maade kommer til at lide derunder. Det er en grundlæggende Betingelse for, at der kan blive nogen Indskrænkning i Bekostningen.

Det er nu ikke min Agt at gaa ind paa saa overmaade mange Dele af Administrationen i saa Henseende. Jeg skal nævne ganske enkelte Ting fra den Stilling, jeg i Øjeblikket beklæder. Man har der visse Instruks, hvorefter man saa nogenlunde har at rette sig med Hensyn til Bogføring og den Slags Ting. Maa jeg indskyde den Bemærkning, at selvfølgelig er Tanken og det, som skal naas ved Bogføring, ved Regnskabsafæggelse o. s. v., i første Linie, at Regnskabet er solidt, sikkert og gennemskueligt, saa at det til en-

hver Tid ligger klart for Revisionen, for Myndighederne, hvem som helst, hvad der er foregaaet i vedkommende Embede. Men der findes ganske uomtvisteligt uhyre meget overflødigt Arbejde. Nu nævner jeg altsaa Ting, som ligge for mig i Øjeblikket, men jeg ved, at der rundt omkring ogsaa i den centrale Administration vil være adskilligt i samme Retning, som der kunde raades Bod paa.

Vi have her i Landet en hel Del Skovkasserere, og jeg har den Ære at være den ene af dem, nemlig for Stenderup Skovdistrikt. Den Maade, hvorpaa dette Skovkassererregnskab føres, er, saa vidt jeg har kunnet skønne, saa meget som muligt i Overensstemmelse med en Instruks fra Halvtredserne. Denne kan maaske have været god nok for sin Tid, i Dag er den fuldstændig forældet. Der er ingen Mening i, og det yder ingen Sikkerhed, at vi efter Instruksen skulle føre en Kassebog for de Hundreder og atter Hundreder og for hele Landets Vedkommende Tusinder og atter Tusinder af Skovauktioner, hvor der for hvert eneste Nummer skal opføres: saa stort Auktionsbud, saa stort Salær, saa meget i alt, 3 Poster for hver Auktion. Naar det er en ufravigelig Regel, at Salæret er 10 pCt., er det fuldt ud tilstrækkeligt, langt mere overskueligt og kun $\frac{1}{3}$ af Arbejdet, naar man skriver i Kassebogen det samlede Beløb, thi man ved til et hvilket som helst Tidspunkt, at Ellevedelen af det er Salær, hvis nogen ønsker at vide det. Altsaa en Nedsættelse til Trediedelen af dette Arbejde er mulig; uden at noget som helst i Sikkerhed eller Overskuelighed tabes; der vindes tværtimod derved.

Lad mig, medens jeg er ved dette Punkt, sige, at naar man som jeg samtidig er Amtsforvalter, Skovkasserer, Stempelpapirforhandler o. s. v., har man lige saa mange Kasser, som man selvfølgelig i og for sig ikke skal holde fra hverandre, kun regnskabsmæssigt holde ude fra hverandre, men der er der noget højst mærkeligt, som sikkert ogsaa stammer fra saa gammel Tid, at det er i højeste Grad forældet. Som Stempelpapirforhandler, for at nævne det først, maa jeg, saa vidt jeg ved — for jeg skal ærlig indrømme, at det bliver ikke overholdt — kun ligge inde med en Kassebeholdning af 600 Kr. Som Amtsforvalter maa jeg ligge inde med og ligger til Tider inde med en Kassebeholdning paa 100,000, ja 200,000 Kr., men over 600 Kr. af Stempelpengene tør man ikke betro mig, de maa omhyggelig sendes ind. Skovkasse-